

[Svend Auken]

så muligt, så overbevisende som muligt, hvad det er, vi selv står for, hvad det er, vi selv mener, så man ikke skaber illusioner hos dem, som så efterfølgende skaber nye skuffelser. Det er det, jeg synes er regeringens vigtigste opgave, og den synes jeg ikke statsministeren og udenrigsministeren har levet op til.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Man fristes til at sige: Jamen gør det noget, at man omtaler denne sag? Det virker som om, at hvis man virkelig tager bladet fra munden og åbner ballet, så sænker stilheden sig over Folketingets medlemmer. De alvorlige miner bliver taget på. Det synes jeg ikke der er nogen grund til overhovedet. Altså, det er da ikke nogen katastrofe, at man går herop og siger, at hvis man skal have en folkeafstemning, skal det ikke være om Maastricht minus et eller andet antal procenter.

Det er ingen hemmelighed, at Fremskridtspartiet har været imod denne botanisering i Maastrichttraktaten, hvor man mener at vide, hvad det var, den danske befolkning sagde nej til. Det synes jeg da godt man kan omtale, uden at det ser ud, som om det nærmest er en ulykke for landet, at man overhovedet tør omtale det. Det undrer mig ærlig talt. Det er en sag, der har været talt om før den 2. juni og efter den 2. juni, og hvor man da godt kan have sin berettigede tvivl om, hvad der videre vil ske. Der er da i hvert fald ikke nogen grund til, at man mere eller mindre betragter det som en katastrofe og siger, at hvis man skal have en folkeafstemning, skal det være på et grundlag, der er totalt anderledes. Selvfølgelig skal det da det. Det mener vi da bestemt også i Fremskridtspartiet. Vi har haft en 2. juni-afstemning. Skal der en ny til – og det er der åbenbart et flertal af partierne der siger at der skal – jamen så skal grundlaget være et andet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg kan jo ikke nøjagtig beskrive, hvordan han opfatter, hvor forbavnelsen holder op og forargelsen begynder. Det, jeg forsøgte at give udtryk for, var forbavelse og ærgrelse. Men o.k., man har også lov at blive forarget, det er der såmænd ikke noget menneskeligt fremmed ved.

Jeg blev forbavset og ærgrede mig da over hr. Svend Aukens tale, for partier kan jo godt have særordførere – også i en generaldebat som en åbningsdebat – om specifikke temaer, men vel ikke om det ene af hovedtemaerne. Og hvad angår det, der fyldte halvdelen af statsministerens åbningstale, må man gå ud fra, at partiets politiske ordfører forholder sig til det på partiets vegne. Så kan andre yderligere føje noget til. Men at gå op og sige noget helt andet end det, partiets ordfører siger, det kan da give anledning til forbavelse, forbløffelse, ja måske endda til forargelse.

Og så henvise til, hvad der står i et interview i en avis! Jeg ved ikke, hvor tit hr. Svend Auken har forklaret, at han ikke har sagt det, han er blevet citeret for, eller ikke på den måde, eller at det ikke svarede til overskriften. En anden, hr. Holger K. Nielsen, får en opringning fra engelsk tv. Hvorfor ikke forholde sig til det, vi alle sammen kan høre med vore egne ører og se med vore egne øjne her i landet og i de forhandlinger, som Socialdemokratiet ligesom andre partier har med regeringen? Der er ikke noget nøl i det.

Det ville have været helt uantageligt, om statsministeren i tirsdags ville have meddelt – eller ved sine besøg i udenlandske hovedstæder ville have meddelt – at sådan og sådan er Danmarks position, eftersom denne sag er til forhandling partierne imellem. Så havde der været grund til at kritisere. Jeg synes, spillets regler er overholdt så fint, som det overhovedet kan lade sig gøre. Og så må Socialdemokratiet være lidt mere officiel. Med al respekt for hr. Svend Aukens person – som jeg ærer meget, det ved han – og hans status må der altså fra partiet komme et signal om, at pr. den og den dato skulle vi gerne være færdige. Det signal har jeg ikke hørt, og derfor tør jeg næsten med sikkerhed sige, at det ikke er ankommet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Arne Melchior siger, at vi skal forholde os til realiteterne. Det er jo statsministerens åbningstale, der er realiteten i dag. Og Folketinget må da tænke, når de læser statsministerens åbningstale, at det er bemærkelsesværdigt, at der, når der tales så meget om EF, så ikke siges noget om, at Danmark siger nej til